

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **DT Logistic CZ, s. r. o.**, Malá Strana 194, Zbyslavice, zastoupené advokátem Mgr. Jakubem Novákem, Zahradní 636, Studénka, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí ze dne 1. 12. 2020, čj. MSK 135916/2020, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2023, čj. 25 A 37/2023 - 105,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 114 Kč do rukou jejího advokáta Mgr. Jakuba Nováka ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Společnost DT Logistic CZ byla provozovatelkou jízdní soupravy, jež při nízkorychlostním kontrolním vážení¹ dne 29. 8. 2019 překročila nejvyšší povolenou hmotnost (konkrétně hmotnost tahače jako celku a současně i hmotnost na druhé nápravě tahače). Tím se dopustila přestupku². Magistrát města Havířov jí proto uložil pokutu ve výši 18 000 Kč. Společnost se odvolala, avšak Krajský úřad Moravskoslezského kraje její odvolání zamítl. Společnost byla úspěšná až u Krajského soudu v Ostravě, který rozhodnutí

¹ § 38a odst. 2 písm. b) a odst. 3 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích

² skutková podstata je upravena v 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2020 [v současnosti v § 42b odst. 1 písm. u)]

krajského úřadu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Krajský úřad totiž nedostatečně zjistil skutkový stav.

[2] Krajský úřad podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. NSS ji rozsudkem ze dne 26. 6. 2023 (čj. 10 As 381/2021 - 33) shledal důvodnou, rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Podle zjištění NSS nebyl krajský soud správně obsazen, neboť o žalobě rozhodovala specializovaná samosoudkyně, byť pro to nebyly dány zákonné podmínky.

[3] Krajský soud věc znovu přezkoumal ve správném složení a setrval na závěru o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Rozhodnutí krajského úřadu proto zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[4] Krajský úřad podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost. Má za to, že skutkový stav zjistil dostatečně, tedy tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Námitky o nesprávném sklonu a vlastnostech vozovky totiž dostatečně vyvrátil svědek, Ing. T. V.. Kontrolní vážení nelze považovat za nesprávné podle metrologického předpisu z roku 2005 (ČMI MP 009-04), neboť tento předpis není právně závazný, jde jen o doporučení. V roce 2020 byl navíc nahrazen předpisem novým, který je třeba použít i u tohoto kontrolního vážení. Skutkový stav lze přitom prokazovat všemi vhodnými důkazními prostředky. Například fotodokumentace ale nemusí zachytit všechny technické aspekty vážení. Vhodnější je výslech osob, které vážení fakticky provádějí, jako nyní výslech svědka Ing. T. V.. Tyto osoby si však nemusejí pamatovat podrobnosti každého případu. Zcela stačí, pokud popíší obvyklý postup. Jinak by totiž bylo možné zpochybnit jakékoliv vážení.

[5] Společnost souhlasila se závěry krajského soudu. Ve správním řízení totiž upozorňovala na pochybnosti o sklonu a vlastnostech vozovky. Ty odporovaly metrologickému předpisu, a proto kontrolní vážení nemohlo být správné. Krajský úřad se s pochybnostmi dostatečně nevypořádal: odkazoval sice na výslech svědka, ten ale správnost vážení neprokázal. Metrologický předpis totiž nepovažoval za závazný, nepamatoval si konkrétní okolnosti měření ani nepopsal správný postup. Správní orgány si navíc neobstaraly žádnou fotodokumentaci nebo jiné důkazy, podle kterých by bylo možné kontrolní vážení ověřit, i když to podle metodiky Centra služeb pro silniční dopravu měly udělat. Nový metrologický předpis z roku 2020 pak není pro tuto věc podstatný.

[6] Krajský úřad v replice setrval na tom, že svědkem popsany způsob vážení hodnotí jako technicky správný. Svědecká výpověď je přitom podstatná bez ohledu na to, zda byla pořízena fotodokumentace.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Správní orgán postupuje tak, aby v nezbytném rozsahu zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). V řízení o přestupku si tedy správní orgán musí opatřit dostatečné důkazy pro rozhodnutí o přestupku. Pokud obviněný z přestupku tyto důkazy zpochybní, je na správním orgánu jeho námitky rozptýlit (usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011 - 68, č. 3014/2014 Sb. NSS, bod 22; a rozsudek NSS ze dne 2. 12. 2015, čj. 1 As 152/2015 - 24, bod 16).

pokračování

[9] Metrologický předpis ČMI MP 009-04 nemá sice povahu právního předpisu, přesto musejí správní orgány dodržovat postupy zde předepsané, aby výsledky jejich měření mohly obstát coby věrohodný důkaz v přestupkovém řízení. Nelze tedy vycházet z kontrolního vážení, při němž správní orgány nedbaly předepsaného metrologického postupu (1 As 152/2015, bod 15).

[10] Kontrolní vážení se pak řídí metrologickým předpisem platným v době vážení. Pokud tedy správní orgány provedly kontrolní vážení vozidla společnosti v srpnu 2019, řídilo se toto vážení metrologickým předpisem z roku 2005 (ČMI MP 009-04), který v té době platil, nikoli předpisem z roku 2020, který v té době ještě neplatil (a kterého se v kasační stížnosti dovolává krajský úřad).

[11] Správní orgány proto mohly vycházet z výsledku kontrolního vážení a dospět k závěru o spáchání přestupku jen tehdy, pokud provedly kontrolní vážení podle metrologického předpisu ČMI MP 009-04.

[12] Společnost však uvedla pochybnosti o dodržení takového postupu a NSS je ve shodě s krajským soudem považuje za důvodné. Není totiž jasné, zda bylo vážení provedeno na vhodném místě: společnost předložila fotografie, podle kterých byla vážicí zóna na jednom svém místě popraskaná, i když by podle metrologického předpisu měla být dostatečně tuhá a kvalitní, tzn. bez výtluk a vyjetých kolejí (bod 6.2.2). Správní orgány také nedostatečně zjistily sklon vážicí zóny. Podle výpovědi svědka Ing. T. V. jej měřily jen v částech vážicí desky a vyrovnávací rohože, i když jej podle metrologického předpisu měly měřit v celé vážicí zóně, kterou má tvořit úsek vozovky o délce rovnající se dvojnásobku největší délky váženého vozidla nebo jízdní soustavy (bod 2.3.1).

[13] Bylo tedy na správních orgánech, aby tyto pochybnosti rozptýlily. K tomu mohly využít jakékoli vhodné důkazní prostředky. Jako vhodný prostředek se ale v tomto konkrétním případě neukázala výpověď svědka. Svědek Ing. T. V. totiž popsal jen obvyklý průběh kontrolního vážení, který ale – jak správně podotkla společnost – odporoval metrologickému předpisu. Na konkrétní okolnosti vážení si navíc nepamatoval. Jeho výpověď proto neobjasnila, zda bylo sporné kontrolní vážení stěžovatelčina vozidla provedeno správně.

[14] Je samozřejmě pochopitelné, že si svědek nemusí pamatovat všechny detaily jednotlivých měření. Právě proto si ale správní orgány mají obstarat i jiné, trvanlivější důkazy o kontrolním vážení. Ve správním spisu však nejsou žádné další listiny – jako fotodokumentace, situační náčrtek nebo třeba zpráva o kontrole vážního stanoviště –, na jejichž základě by bylo možné ověřit, že kontrolní vážení proběhlo podle předepsaných metrologických postupů, a tedy že je výsledek kontrolního vážení věrohodným důkazem svědčícím o přestupku. NSS proto souhlasí s krajským soudem, že správní orgány dostatečně neprokázaly, že jízdní souprava překročila nejvyšší povolenou hmotnost, tj. nezjistily dostatečně skutkový stav. Krajský soud proto správně rozhodnutí krajského úřadu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[15] Zrušení správního rozhodnutí zde neznamená, že kontrolní vážení proběhlo nesprávně ve všech ohledech, ve kterých to společnost tvrdí. Je dobře možné, že v rozhodném místě vážicí zóny byla vozovka nepoškozená a že materiálně splňovala vážicí zóna i požadavky metrologického předpisu na rovinnost a sklon. V této věci si ale soudy vůbec nemohly ověřit, že krajský úřad se nemýlí, když všechny námitky společnosti popírá. To, co mělo být ve správním řízení *prokázáno*, místo toho správní orgány jen *tvrdily* – a z takto neprokázaných tvrzení nemůže správní soud vycházet. Tím spíš v situaci, kdy i sám krajský úřad v kasační stížnosti pokládá za vhodné, aby byl průběh vážení běžně fotodokumentován, a kdy i z aktuální správní praxe plyne, že se to děje (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 3. 2023, čj. 59 A 92/2022-120, bod 15; a rozsudek NSS ze dne 28. 3. 2023, čj. 2 As 61/2022 - 41, body 19 a 20).

[16] Fotodokumentace, která zachytí místo vážení i vlastní průběh vážení, poskytne dostatek informací samotnému provozovateli vozidla, ale poslouží i správním orgánům pro případnou kvalifikovanější reakci na námitky, které provozovatel později může vznést. Lze tak předejít i tomu, aby provozovatelé paušálně zpochybňovali řádné parametry vážicí plochy, což by skutečně – jak se toho krajský úřad obává – mohlo ochromit systém nízkorychlostního kontrolního vážení jako celek. Konkrétně v této věci ale o paušální námitky nešlo. Společnost poukazovala na to, že povrch vozovky v místech, kde měření *mohlo* probíhat (*konkrétní místo totiž dokumentováno nebylo*), byl poškozen, a zdůrazňovala požadavky metrologického předpisu na rovinnost a maximální příčný sklon při zjišťování kolových zatížení (*konkrétní reakce na tyto námitky se jí nedostalo*).

[17] Krajský úřad se svými námitkami neuspěl, a NSS proto kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

[18] Krajský úřad v řízení neměl úspěch, a proto je povinen zaplatit společnosti náklady řízení spočívající v odměně advokáta za jeden úkon právní služby (sepsání vyjádření ke kasační stížnosti – 3 100 Kč) včetně paušální náhrady hotových výdajů (300 Kč) a částky DPH, jíž je advokát plátcem (714 Kč), celkem tedy 4 114 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu